

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema LIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA LIV.

Psalm. 56. vers. penult. & ult.

In me Deus sunt votatua, ego reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte: & pedes meos de lapsu, ut ambulem coram domino in lumine viventium.

DISPOSITIO.

Inscriptio huius Psalmi testatur, quando Dauid composuerit hunc Psalmum: videlicet cum à Saule eiectus in exilium, venisset in manus Philistæorum, 1. Sam. 21. vbi mirabiliter à Deo fuit conseruatus, cum morti videretur proximus. Diuina itaq; beneficia, quæ tum ipsi contigerunt, hoc loco prædicat, & Deo pollicetur gratitudinem. Quia igitur fortasse etiam nobis aliquando mortis pericula ob oculos versatura sunt, hæc Dauidis verba diligentius expendere operæ pretium erit: si forte doctrinam aut consolationem in his inuenire possimus. Et primum quidem de illis beneficiis, quæ Dauid hic commendat; Deinde etiam de gratitudine Dauidis, dicemus.

I. Pars.

1. Eripuisti animam meam à morte. Morti sæpe erat vicinus Dauid, vt testatur historia lib. 1. Sam. à c. 18. ad finem. Sæpe etiam ipsum in manus hostium incidisse inde constat: præsertim vero tum, cum à Philistinis proditus fuisset Regi Achis, quod sic is qui electus fuerit in Regem Israelis, & qui Philistæum olim occiderit, 1. Sam. 21. v. 11. Et nisi Deus tum animum regis in sua manu habuisset, & auertisset à cæde Dauidis, nulla fuisset elabendi occasio. Recte itaque tum se ereptum, à morte præsentissima, agnoscit Dauid.

2. Pedes meos à lapsu eripuisti. Hæc verba alii sic exponunt, quod Deus clementer præseruauerit Dauidem,

ne occideret Saulem, & sic peccaret, cum ipsum secunda vice in manibus suis sic conclusum habuerit, vt manus ipsi violentas absque omni difficultate potuerit iniicere, vt 1. Sam. 24. & 26.

Alii sic intelligunt, Dauidem hic gratum recensere id beneficium, quod Deus non tantum à Saule defenderit, sed etiam cum in manus hostium extraneorum, (Philistinorum scilicet) incidisset, clementer ipsum eripuerit, ne laberetur in laqueos & insidias illorum. Vtraque sententia vera est, & nihil habet absurditatis. Sic enim utroque modo clementer actum à Deo cum Dauid, vt testatur historia Samuelis. Quod si nos generaliter intelligamus, de gubernatione Spiritus sancti, ne incidere David in peccata, nihil erit incommodi: Vt hic sit sensus, sicut ex periculis me eripuisti: ita in ipsis quoque periculis me gubernasti, vt recto pede iuxta mandata tua incederem, & nec diffidentia, nec temeritate, nec impatientia, &c. contra te peccarem. Vicitata enim phrasia est scripturæ, præsertim in Psalmis, quæ de pedibus commotis vel directis, vel custoditis, &c. loquitur. Vt Psalm. 40. v. 4. & 66. v. 9. & 73. v. 2. & 91. v. 12. & 94. v. 18. & 116. v. 8. & 119. v. 59. 101. & 121. v. 3. &c.

3. Sic me conseruasti, vt ambulare possim coram te in lumine viuientium. Potest hoc de vita temporali & æterna intelligi. 1. In hac vita me voluisti diutius manere & frui luce oprata. Du hast verhütet, daß mir meine Feind das Licht nit lengst außgeblasen haben / vt nos loquimur. 2. Seruabis me etiam vt coram te viuam in æternum, & veniam ad lucem illam (hic inaccessam) vbi tu habitas, 1. Tim. 6. v. 6.

LOCVS. Vbi recte hæc considerauerimus, fateri necesse erit, non minora nobis à Deo beneficia contingere quotidie.

1. Primum enim quis est, quem non Deus hæcenus clementer ex plurimis mortis periculis eripuit: cum Diabolus nobis, singulis momentis insidias struxerit, abin-

fam^r

factia vique huc. Ideoque ipsos etiam infantes, custodia angelorum sic muniri necesse est, ne perdat ipsos Diabolus hostis infestus, Matth. 18. vers. 10. Wie oft wärestu den Halls abg. sollen wann GOTT nicht gehütet hette? Maius porro hoc est beneficium, quod Deus ab æterna morte eripit credentes, ne veniant in manus non Achis, non Saulis sed hostis nequioris & crudelissimi, Satanz scilicet. Idque per sanguinē & mortem filii sui Deus præstitit, Ose. 13. v. 14. 1. Cor. 15. v. 55. Rom. 5. v. 20.

2. Nunquid non pedes tuos hæcenus direxit in viam pacis, Luc. 1. v. 79 & statuit pedes super petram, Psal. 4. v. 3. atq; per angelos defendit, ne pedem offenderes, Psal. 91. v. 12. & pedes extraxit à laqueo (Psal. 25. v. 5.) Diaboli & hominum: & pedem tuum ambulare fecit in directo Psal. 26. v. 12. ne sceleratus fieres, &c.

3. Quis est, qui de hæc luce frui fecit? Cum primum ex utero matris extraxit, Psal. 71. v. 6. Quis lucem illam verbi diuini tibi accendit, ne ambulares in tenebris? De qua Psal. 119. v. 105. 2. Pet. 1. v. 19. illuminauit omnem, Iohann. 1. v. 9. Psal. 146. v. 8. Quis in tenebris illis, Psal. 23. v. 4. tibi lumen erit? Psal. 27. v. 1. Dominus illuminatio mea, Psal. 118. v. 29. Et is quoque te ambulare faciet in lumine viuencium. 1. Tim. 6. v. 16. Iohann. 1. v. 7.

Maiora sunt hæc beneficia, quam quæ animus humanus possit capere, nedum effari.

CONSOLATIO autem hæc sit piorum maxima, quod in morte lumen erit Dominus, & à morte æterna eripiet. Vide Psalm. 36. v. 10. & 89. v. 16. & 116. v. 8. Explicata hæc latius. At quando tu de his cogitasti, &c.

ADMONITIO quoq; hic necessaria esset, vt quotidie pro his Dei beneficiis preces fundamus: vt eripiat & defendat à morte æterna, Psal. 116. v. 4. Psal. 22. v. 20. 21. Vt pedes à lapsu præseruet & dirigat, Psal. 66. v. 9. & 121. v. 3. Vt lumen sit nobis, in vita, Psal. 119. v. 9. in morte, Psal. 123. v. 4. & in æternum, Psal. 36. v. 10. Et cætera.

II. Pars.

Itaque cum Dauide hic sic dicendum: In me vota tua
Gratias tibi agam. Laudes retribuam, &c. Locus est de
gratitudine, de qua sapius. Et huc refer etiam nonnulla
ex sine Dispositionis proxime præcedentis.

F I N I S.

THEMA LV.

Psalm. 68. v. 20. & 21.

Deus imponit nobis onus, sed adiuvat nos iterum.

*Deus nobis Deus est ad saluandum, & Domini Dei sunt
exitus mortis.*

DISPOSITIO.

Multum in his verbis (assentiente ipso Augustino) gra-
tia Domini commendatur, quod scilicet is subinde iu-
uat & saluat. Et quis saluus, ait Augustinus, nisi ipse sana-
ret? Cum autem duo sint, quæ miseris mortales affligunt
grauissime, scilicet variæ calamitates in tota vita, & tan-
dem etiam amara mors, adeoque diuina nobis gratia o-
pus sit in vita & morte, de his egregie & distincte loquitur
Psalmes. quod in omni vita, onus humeris impostum
subleuet Dominus. 2. Quod dominus etiam à morte libe-
ret. Hæc duo iam breuiter tractabimus.

I. Pars.

1. De onere nobis imposto loquitur primum Psalmes.
Per onus quid intelligatur Paulus explicat, 2. Cor. 5. v. 4.
Dum in hoc corpore sumus, grauati sumus. Omnes intel-
liguntur calamitates, vt sunt morbi, paupertas, pericula,
contemptus, &c. Sic de se Paulus 2. Cor. 11. v. 8. supra
modum grauati eramus. Sicut enim onus grauatur corpus: ita
hæc calamitates animum & corpus simul.

Sicut Israelitæ ingemiscebant sub onere, Exod. 2. Ita
hic fit.

M

2. Cui